

[Oluf Pedersen.]

Gælden og Skatterne og skaber derved ganske naturligt større og større Vanskeligheder for Erhvervslivet. Efter vor Opfattelse beskæftiger dette Lovforslag sig med Omraader, som ikke kommer Politikerne ved. Det nytter ikke, at man rager sig ind i den Slags Forhold.

Prieme: Ordføreren for mit Parti, det ærede Medlem Hr. Drachmann, har jo redegjort for mit Partis Stilling til Lovforslaget. Det er derfor kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil have Lejlighed til at gøre.

I Lovforslagets § 18 er det bestemt, at bl. a. Grosserer-Societetets Komité skal repræsenteres i Eksportkreditudvalget. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Handelsminister og til det Udvalg, der bliver nedsat, at tage op til Overvejelse, om det ikke var formaalstjenligt, at Grosserer-Societetet bliver repræsenteret ogsaa i de to Udvalg, som omtales i Lovforslagets §§ 8 og 13. Nu vil jeg ikke herfra rette noget Angreb paa Industriraadet eller sige noget nedsættende om det. Men naar man tilsigter at forøge Beskæftigelsen herhjemme, tror jeg, det vilde være den rigtige Vej at gaa at drøfte dette Spørgsmaal ogsaa med de Mennesker, som er Importører og har Indsigt i og Erfaring for, hvilke Varer der importeres, og hvilke Varer man kan gaa over til at producere, de Mennesker, som i Forvejen er i Besiddelse af det Salgsapparat, der skal til.

Jeg saa jo nok, at den højtærede Handelsminister for nogen Tid siden havde en indgaaende Drøftelse med Industriraadet netop om dette Problem; men jeg tror egentlig, at den højtærede Handelsminister, hvis Ministeren virkelig vilde have Oplysning om, hvilke nye Produktioner der kunde optages, vilde have faaet bedre og mere uhildet Underretning i Grosserer-Societetets Komité. Det er jo menneskeligt, at man inden for Industriraadet ønsker, at de Industrier, der nu engang bestaar, ikke skal have nogen forøget Konkurrence. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Handelsminister ved Henvendelse til Valutacentralens Ledelse vil kunne faa adskillige Oplysninger om, hvorledes Industriraadets Stilling har været til Andragender om Tilladelse til Ind-

førsel af Maskiner til Oprettelse af nye Produktioner, hvorledes Industriraadets Stilling har været, hvis det var Industriraadets Medlemmer, der søgte, og hvorledes Industriraadets Stilling har været, hvis det var andre, der søgte. Jeg tror derfor, at man vil gøre sig selv og Beskæftigelsen en virkelig god Tjeneste ved at tage op til Overvejelse, om ikke netop de Mennesker, som tidligere i hvert Tilfælde har levet af at importere, er de rette til at paapege, hvilke nye Muligheder der er for dansk Fabrikation.

Aksel Larsen: Det bliver naturligvis fortalt, at det foreliggende Lovforslag har som egentlig og eneste Hensigt at afhjælpe Arbejdsløsheden; men da vi ved, at dette for det første ikke er Hensigten med det, til Trods for at man siger det, og for det andet, at Forslaget ikke vil resultere i mindre Arbejdsløshed, men sandsynligvis i større, maa vi naturligvis gaa imod det, ligesom vi maa gaa imod det af den simple Grund, at vi er principielle Modstandere af Understøttelse til det kapitalistiske Samfund og til Arbejdskøberne i dette Samfund.

Hvad Forslaget i øvrigt vil bevirke, faar man Forstaaelse af, naar man ser § 4 om Industrien, hvor det udtrykkelig siges, at man skal fremhjelpe forbedret Teknik og hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, eventuelt i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer inden for dansk Industri. Jo, det kender vi saa udmærket, det er den Slags Ting, som forøger Arbejdsløsheden og samtidig forøger Mulighederne for Industriselskabernes Fortjeneste. Jo mere forbedret Teknik og jo flere velunderbyggede Koncentrationer og hensigtsmæssige Omlægninger af Driften der kommer, jo billigere bliver Produktionen, men jo færre Arbejdere finder Beskæftigelse ved denne Produktion, og Gevinsten hentes altsaa hjem af Industriherrerne.

Hvis man betragter dansk Industris Stilling i Dag, tror jeg ogsaa, man faar et Indtryk af, at den er ikke saa daarlig endda. De forskellige Industriselskabers Udbytte, som har været offentliggjort, taler deres tydelige Sprog i saa Henseende; og det er netop de Selskaber, som er mest fremskredne, som er naaet længst i Ret-